

Presentatie van Mgr. County van St. Vincent & the Grenadines: “God’s work of art: tracing the finger of God’s hand in the tapestry of Caribbean Mission”.

Pater Kross tijdens de presentatie

Tijdens het Missiologisch Symposium van de Pauselijke Missiewerken gehouden in Montreal, Canada, van 24-26 oktober jongstleden, waren ook de Caraibische bisdommen van onze Antilliaanse Bisschoppenconferentie (AEC- Antilles Episcopal Conference) goed vertegenwoordigd. Dit Symposium was de voorbereiding op het grote 6e Missie Congres van de America's, dat volgend jaar in november op Puerto Rico gehouden zal worden.

In Montreal was ik aanwezig als de Regional Director van de Pauselijke Missiewerken van het AEC Gebied, tesamen met de director van het Aartsbisdom van Port of Spain (Trinidad & Tobago), Sr. Deborah de Rosia, en de director van het Aartsbisdom Kingston (Jamaica), Fr. Kingsley Asphall. Als Regional Director voor het AEC Gebied, heb ik vanaf het begin van de voorbereidingen gevraagd dat ook onze Caraibische bisdommen, waaronder dus ook ons Surinaamse bisdom, nauw betrokken zullen zijn bij dit Symposium en bij het 6e Missie Congres van november 2024. Ook wij hebben veel bij te dragen in dat proces van nadenken over hoe we als Kerk het evangelie van Christus moeten blijven verkondigen in de huidige wereldsamenleving, met al haar spanningen, materialisme, individualisme, toenemende verharding en criminaliteit, en haar groeiende onverschilligheid of soms negatieve houding ten opzichte van Kerk en geloof.

Heel belangrijk was dat een van onze Caraibische bisschoppen ook met een belangrijke theologische presentatie aan dit Symposium heeft bijgedragen. Het was Mgr. Gerard County, Bisschop van St. Vincent & the Grenadines, die de theologische presentatie had voorbereid: “God’s work of art: tracing the finger of God’s hand in the tapestry of Caribbean Mission”. (“Gods kunstwerk: de vinger van Gods hand ontdekken in het wandtapijt van de Caraibische Missie”).

Omdat Mgr. County twee dagen vóór het

Symposium door omstandigheden niet meer naar Canada kon afreizen, heeft hij mij gevraagd om de theologische presentatie te verzorgen. Deze presentatie begint met de context van het kerkelijke missiewerk in het Caraibisch Gebied. Met de komst van Christoffel Columbus in 1492 begon een ongekende koloniale expansie van Spanje, Portugal, Frankrijk, Groot Brittannië en Nederland in de America's. Dit bracht enorme uitbuiting, groot onrecht en de wreedheden van slavernij en brute onderdrukking van de oorspronkelijke bewoners van alle delen van het continent met zich mee. De grote drang naar goud, zilver, lucratieve tropische landbouwproducten, grond en grondstoffen, en vooral de rijkdommen, macht en prestige die dat alles met zich meebracht, maakten dat de koloniale grootmachten een wreed imperialisme ontwikkelde. En helaas waren de Christelijke kerken, ook onze Katholieke Kerk, vaak medeplichtig en gaven directe en indirecte geloofsrechtvaardiging aan de koloniale realiteiten van slavernij en onrecht die nodig waren om die rijkdom, macht en prestige steeds verder uit te bouwen. Daardoor is voor de oorspronkelijke volkeren, voor de tot slaafgemaakten uit Afrika, de contractarbeiders uit India, Indonesië, China, en hun nakomelingen, in het Caraibisch Gebied het leren kennen van Christus, en het leren kennen van Zijn verlossing, liefde en het evangelie, helaas ook diep verweven met alle onrecht, lijden en geweld van de koloniale realiteiten.

In de presentatie wordt echter ook stilgestaan bij de grote religieuze en culturele verscheidenheid in het Caraibisch Gebied, wat Mgr. County in de titel van deze theologische tekst weergeeft met de bijbelse beeldspraak van “Gods kunstwerk”. Die term heeft hij genomen uit Efeziërs 2:10. Te midden van een geschiedenis die veel onderdrukking, onrecht en pijn kent, heeft de vinger van Gods hand, de Heilige Geest, toch veelkleurige Caraibische samenlevingen doen groeien, die in de titel vergeleken worden met een wandtapijt. De Heilige Geest heeft tegen hele moeilijke menselijke omstandigheden in, toch een vitaal, veelzijdig, multi-cultureel en hartelijk wandtapijt geweven in het Caraibisch Gebied.

Een tweede prachtig, oer-Caraibisch beeld dat in de presentatie hiervoor overwogen wordt, is dat van de steelpan. Bij dit Caraibische muziekinstrument worden oude, gebruikte olievaten door een proces van verhitte en erop timmeren omgevormd tot heerlijke, zuiver gestemde instrumenten die blijheid en gezelligheid brengen door hun veelzijdige muziek. Dit proces van omvorming door

verhitting en erop timmeren is uiteindelijk het werken van de Heilige Geest in het Caraibisch Gebied. Het missionaire, actieve van ons, als Caraibische gelovigen, zal daarom ook haar eigenheid kennen en een rijkdom te bieden hebben. Door die Caraibische veelzijdigheid aan culturen en Christelijke denominaties, en in Trinidad, Guyana en Suriname ook de aanwezigheid van Hindoes en Muslims, is ondanks de “verhitting en het timmeren” van die geschiedenis van koloniale uitbuiting en overheersing, er toch een Caraibisch wandtapijt ontstaan met vele oecumenische vruchten en de wijsheid van een inter-religieuze dialoog om steeds weer in vrede met elkaar te leven.

Mgr. Gerard County

Het Christelijk geloof in de Caraibische samenlevingen, heeft ook vele inspirerende personen voortgebracht, die voorbeelden zijn van het luisteren naar de wonden en de pijnen van de samenleving, voorbeelden van de liefde voor de armen die Jezus zo bijzonder uitstraalde, voorbeelden van solidariteit, waardigheid en goedheid.

De theologische presentatie besluit tenslotte met Maria, die de moeder van de evangelisatie is. Over Maria spreekt de tekst: “Laten we Maria nabij blijven in haar ‘Magnificat’, waar ze de Blijde Boodschap verkondigt van Gods machtige, verlossende werken en van Zijn bevrijdende liefde onder onze Caraibische volkeren. Laten we net als Maria “met spoed” (Lucas 1:39) op tocht gaan om te evangeliseren, met in ons hart die woorden waarmee de Eucharistieviering besluit: “Ga nu allen heen, en verkondig het evangelie”.

Pater Esteban Kross

Ik ben de ware wijnstok...

Een goede vriend had me een link gestuurd waarop ik de nieuwste Sony camera met 1001 snufjes kon bewonderen. Voor serieuze fotografen met een dikke portemonnee. Sony heeft de concurrentie op dit gebied achter zich gelaten en maakt camera's die het neusje van de zalm zijn, topklasse dus. En al kwijlend kwamen gedachten in me op die ik moest delen met mijn Omhoog lezers.

We leven in een tijd van super wonderen op haast elk gebied. Waarvan AI, artificial intelligence, het nieuwste is. Door knappe koppen ontworpen en ontwikkelde computers die werkelijk wonderen van vernuft zijn. Maar in plaats van te genieten van de talrijke geschenken die Moeder Aarde te bieden heeft zitten we elkaar uit te moorden en de planeet onbewoonbaar te maken. De homo sapiens, de denkende mens, die als dank aan de Donor van de blauwe planeet Zijn geschenk naar de Filistijnen helpt. De mens met een bewonderenswaardig stel hersenen die de weg volledig kwijt is omdat hij de wetten en voorschriften van de Schepper in de prullenbak flikkerde, het beter wist dan zijn Maker. De arrogantie ten top. Dus gunnen we elkaar het daglicht niet en moorden we elkaar uit. Zie de ten hemel schreiende beelden uit het Midden Oosten en de slepende oorlog tussen Oekraïne en Rusland die dagelijks tientallen levens kost, als het geen honderden zijn. Geen harmonie en rust en vrede in het paradijs dat aarde heet, maar elkaar het daglicht niet gunnen. Het enige schepsel in het heelal dat in staat is zijn woonplek naar de verdoemenis te helpen.

En jullie de ranken...

De mens die in staat is te denken, door God geschapen met een vrije wil, maar die vrije wil gebruikt tegen zijn Maker. En de heiligheid van het leven met de voeten treedt. En alzo de toorn van de Schepper over zich afroept.

Die manifest zal worden in grote hitte en vuur. Een kwestie van tijd, als we het tij niet kunnen keren. Ik vrees met grote vrees dat dat niet zal gebeuren. Wij, het menserras, geven liever honderden miljarden uit aan wapentuig om elkaar af te maken dan aan voeding om miljoenen hongerige magen te vullen. De waanzin ten top.

Maar dan denk ik aan de belofte in de bijbel dat Hij niet laat varen het werk van Zijn handen! De duisternis zal het nooit never niet winnen van het licht, gegarandeerd, al zou je het nu niet zeggen. Dan moet ik denken aan het evangelie van Johannes hfdst.15, waarin Jezus met stelligheid zegt: Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Iedere rank aan mij die geen vrucht draagt snijdt hij weg en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit hij bij, opdat hij meer vruchten draagt. We kozen ervoor onszelf los te snijden van de wijnstok, zo lijkt het wel, om onze eigen weg op te gaan. Een doodlopende weg, blijkt telkens. En alzo voor verwelking en dood te kiezen. De wijnstok zal blijven, maar de eigenzinnige en eigenwijze rank zal verdorren en sterven. Kwestie van tijd!

Henri Bettencourt

Bekendmaking: Familiegraven

De RK Begraafplaats maakt bekend dat in het kader van herindeling en ordening van de begraafplaats, er nu de mogelijkheid aan nabestaanden wordt geboden voor het aanleggen van familiegraven.

Deze familiegraven ontstaan door het herbegraven de stoffelijke overschotten (eventueel na crematie) van overledenen op een (1) locatie. Naast het overzicht, lage kosten van onderhoud, worden de kosten voor grafrustverlenging worden bij familiegraven berekend op basis van 1 locatie.

De volgende procedure wordt gehanteerd: Voor nadere informatie wordt u verzocht per email (info.rkbegraafplaats@gmail.com) contact op te nemen met de RK Begraafplaats (of telefonisch op 472154).

De RK Begraafplaats stuurt u een formulier waar alle relevante informatie ingevuld dient te worden.

De RK Begraafplaats onderzoekt de status van de (lopende) grafrust en neemt vervolgens contact met de nabestaanden voor verdere logistieke, juridische en financiële afhandeling.

Stg. RK Begraafplaats
Schiethaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154

+597-8407779 +597-8598523

info.rkbegraafplaats@gmail.com

Stg RK Begraafplaats Suriname

Gezocht: een NOTULIST

om diverse vergaderingen,
o.a. van de Bisschop van
Paramaribo, te notuleren

Geïnteresseerd?
Stuur ons dan een mailtje:

**secretariaat@
bisdopparamaribo.org**

READYTEX Art Gallery buy art | rent art | exclusive artists

Steenbakkerijstraat 30
Paramaribo · Suriname · South America
Phone +597 421750 +597 8945911

info@readytexartgallery.com
www.readytexartgallery.com
Readytex.Art.Gallery

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdopparamaribo.org
omhoog@gmail.com

**Wilt u graag Omhoog elke week
blijven ontvangen?
Help ons en doneer!**

Uw bijdrage kunt u storten op
rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdop
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Opgericht 01 januari 1956

MARCUS Bijbelstudie

Woensdagmorgen: 8,15,22,29 november 2023

Tijd: 09.00 - 12.00 uur (zowel fysiek als Zoom)

Leslokatie: Henck Arronstraat 14

OF

Donderdagavond: 9,16,23,30 november 2023

Tijd: 18.00 - 21.00 uur (uitsluitend via Zoom)

Bijdrage: Srd 150,=

Pastoraal Centrum, Henck Arronstraat 14

Tel./WhatsApp: 898-8993

Email: pastoraalcentrum@bisdopparamaribo.org

Commentaar op de lezingen van de 32e zondag door het Jaar (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Boek der Wijsheid 6: 12-16)

Het boek der Wijsheid werd waarschijnlijk in het eerste deel van de tweede eeuw v.Chr. in elegant Grieks geschreven door een Griekssprekende Joodse denker. Hij schreef dit werk om het geloof van de Joodse gemeenschap op te bouwen. Hij wilde hen bemoedigen omdat vele Joden in zijn omgeving het moeilijk vonden om hun bijbelse geloof en tradities vast te houden in een maatschappij die geheel doortrokken was van de Griekse cultuur. Daarom sprak deze Joodse denker over de wijsheid, omdat de wijsheid een van de hoogste gaven van God is waardoor wij ook in een samenleving die op vele punten afwijkt van Gods waarden en normen, voor een manier van leven leren kiezen die trouw blijft aan de

levende God.

Eerste lezing: Boek der Wijsheid 6: 12-16

Stralend en nooit verwelkend is de wijsheid, gemakkelijk wordt zij aanschouwd door wie haar liefhebben, gevonden door wie haar zoeken; nog voor men haar begeert, heeft zij zich al bekend gemaakt. Wie om haar vroeg opstaat, hoeft zich niet uit te sloven, want hij zal haar vinden, zittend aan zijn deur. Peinzen over haar getuigt van volmaakt inzicht, en wie om haar wakker ligt, zal weldra vrij van zorg zijn. Want zelf gaat ze rond en zoekt die haar waardig zijn, genadig vertoont zij zich aan hen op hun wegen en bij elk overleg treedt zij hen tegemoet.

Tussenzang: Ps. 63

Refrein: NAAR U DORST MIJN ZIEL, HEER, EN HUNKERT MIJN HART.

God, mijn God, zijt Gij,
ik zoek U met groot verlangen.
Naar U dorst mijn ziel en hunkert mijn hart,
als dorre akkers naar regen.

Zo zie ik omhoog naar de plaats waar Gij woont,
beschouw ik Uw macht en Uw glorie.
Meer waard dan het leven is mij Uw genade,
mijn mond verkondigt Uw lof.

Ik zal U prijzen zolang ik leef,
mijn handen uitstrekken naar U.
Mijn ziel wordt verzadigd met voedzame spijs,
mijn mond zal U jubelend danken.

Achtergrond van de tweede lezing: (1 Tessalonicenzen 4: 13-18)

De Christenen van de stad Tessalonica leefden vanuit van geloof in Christus. Ze wisten dat de verrezen Heer aanwezig was in hun midden in de viering van de eucharistie, in het gebed en in de verkondiging. Zij leefden een tijd lang in de verwachting dat Christus heel spoedig, in hun aardse leven nog, zou wederkomen in heerlijkheid. Met de loop der jaren echter, leerden zij dat de Vader het anders beschikt had, namelijk om heel de mensheid, verspreid over geheel de aarde, tot de verlossing in Christus uit te nodigen.

Tweede lezing: 1 Tessalonizensen 4: 13-18

Broeders en zusters, wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen

die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn, zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen, die in Jezus zijn ontslapen, levend met Hem meevoeren. En dit zullen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval voorgaan. Want wanneer het bevel gegeven wordt, als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen, en eerst zullen de doden, die in Christus zijn verrijzen; daarna zullen wij, die nog in leven zijn, tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd, de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkaar dus met deze woorden.

Achtergrond van de evangelielezing: (Matteüs 25: 1-13)

De parabel van de tien bruidsmisjes gaat uit van een zeer bekende beeldspraak in de Bijbel, namelijk die van de bruiloft. Al in het Oude Testament komen we geregeld deze beeldspraak tegen, waarbij God de Bruidegom is en het volk van Israël de bruid. Zo wordt duidelijk dat geloven niet slechts iets is van rituelen verrichten, geboden onderhouden en een identiteit doorgeven, maar dat geloven dieper moet gaan. Geloven moet iets zijn van het hart en het wezen. En daar is de bruiloft dan de beeldspraak van, want een bruiloft is een feest van de vreugde van de liefde en van de verbondenheid van bruid en bruidegom. Jezus pakt deze beeldspraak wel vaker op in Zijn verkondiging.

Evangelie: Mt. 25: 1-13

In die tijd vertelde Jezus zijn leerlingen deze gelijkenis: "Het is met het Rijk der hemelen als met tien meisjes, die met hun lampen uittrokken, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren dom, de andere vijf verstandig. Want de dommen namen wel hun lampen mee, maar geen olie; de verstandigen echter namen met hun lampen tevens kruiken olie mee. Toen nu de bruidegom op zich liet wachten, dommelden zij allen in en sliepen. Maar midden

in de nacht klonk er een geroep: 'Daar is de bruidegom! Trekt hem tegemoet!' Meteen waren al de meisjes wakker en maakten hun lampen in orde. De dommen zeiden tegen de verstandigen: 'Geef ons wat olie, want onze lampen gaan uit.' Maar de verstandigen antwoordden: 'Nee, er mocht eens niet genoeg zijn voor ons en jullie samen. Gaat liever naar de verkopers en haalt wat voor jezelf.' Maar terwijl zij onderweg waren om te gaan kopen kwam de bruidegom, en die klaar stonden, traden met hem binnen om bruiloft te vieren; en de deur ging op slot. Later kwamen ook de andere meisjes en zeiden: 'Heer, heer doe ons open!' Maar hij antwoordde: 'Voorwaar, Ik zeg u: ik ken u niet.' Weest dus waakzaam, want gij kent dag noch uur."

Wordt vervolgd op pagina 4

Zoals u waarschijnlijk wel weet biedt de RK Begraafplaats verschillende manieren van begraven (zand, kelder, familiegraf, urneplek).

Maar wist u dat u ook de uitvaartdienst gehouden kan worden in onze aula "Aller Heiligste Verlosser"? Vanwege de lokatie is het gunstig en kostenbesparend.

Voor verdere informatie mag u vrijblijvend contact opnemen met de administratie van maandag t/m vrijdag van 07.00u -15.00u

Stg. RK Begraafplaats
Schiethaanweg 35 | Paramaribo | Suriname

+597-472185 +597-472154
+597-8407779 +597-8598523
info.rkbegraafplaats@gmail.com
Stg RK Begraafplaats Suriname

Commentaar op de lezingen van de 32e zondag door het Jaar (Jaar A)

Overweging:

Zoals zo vaak bij de parabels van Jezus, komen we Zijn focus al snel op het spoor wanneer we uitkijken naar onverwachte, verrassende of vreemde elementen in het verhaal. Nou, dat is niet moeilijk bij deze parabel. Het begint heel gemoedelijk: de tien bruidsmisjes zitten in het huis van de bruidegom te wachten. De bruidegom en zijn familie zijn naar het huis van de bruid want de huwelijksluiting vind plaats in het ouderlijk huis van de bruid. Daarna zullen beide families met het bruidspaar naar het huis van de bruidegom trekken en dan kan het feest beginnen. Maar de komst van de bruidegom duurt veel langer dan de bruidsmisjes hadden verwacht. Ze dommelen in en wanneer hij onverwachts eindelijk aankomt, blijkt dat een deel van de bruidsmisjes zich niet goed heeft voorbereid en geen kruiken olie heeft mee genomen.

Dan komt het eerste vreemde element: bij een gewone bruiloft is de afstand van die feestelijke processie van het bruidspaar waarbij de bruidsmisjes met hun lampjes voor die extra feestelijke sfeer zorgen, meestal helemaal niet zo groot. Dus in een gewone situatie zou het waarschijnlijk echt geen probleem moeten zijn voor die goed voorbereide bruidsmisjes, om wat van hun olie te geven aan die anderen. Is 'samen delen' niet juist een belangrijke opdracht voor ons allemaal? Hun weigering is dus een heel onverwacht element in Jezus' verhaal en dat heeft Hij dus zorgvuldig in Zijn parabel verweven.

Maar wat ook heel vreemd zou zijn bij een gewone bruiloft is het feit dat in de parabel tegen de onverstandige bruidsmisjes midden in de nacht wordt gezegd: "Gaaf liever naar de verkopers en haalt wat voor jezelf." Het betekent dat zij in het duister van de nacht het huis van een verkoper moeten gaan opzoeken, hem wakker maken en bereid vinden om hen olie te verkopen, en dan weer teruggaan naar het huis van de bruidegom. De onverstandige meisjes hebben echter geen keus. Wanneer ze uiteindelijk weer terug zijn, dan blijkt, zoals te verwachten was, dat de bruidegom ondertussen is aangekomen en het bruiloftsfeest reeds is begonnen.

En dan gebeurt er weer iets vreemds:

bij gewone bruiloften in die tijd waren de bruidsmisjes familieleden of goede vriendinnen van de bruid en zou het dus ondenkbaar zijn dat de bruidegom de poort niet meer voor ze zou willen opendoen. Nog vreemder is dat in Jezus' parabel de bruidegom van binnenuit ze toeroept: "Ik ken jullie niet!"

Dit alles zou bij een gewone bruiloft niet voor te stellen zijn. Daarom is het duidelijk dat het Jezus ook helemaal niet om een gewone bruiloft gaat, dus ook niet om gewone bruidsmisjes, maar ook niet om gewone olie.

Dit bruiloftsfeest staat symbool voor de wederkomst van Christus. Jezus is de Bruidegom, die door het kruisoffer ons verlost heeft van de machten der duisternis. En zoals we het in de grote geloofsbelijdenis van Nicea zeggen: "Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te oordelen de levenden en de doden. En aan Zijn rijk komt geen einde".

Wanneer het zal zijn dat Jezus wederkomt, weet niemand, alleen de Vader. Maar wat Jezus ons wel heel duidelijk zegt met deze parabel is dit: "Weest erop voorbereid dat het plotseling kan zijn dat Ik kom. Voor de meeste mensen zal Ik komen bij hun dood en geen mens zal ooit weten wanneer dat zal zijn. Ook de dag en het uur van Mijn wederkomst zal niemand tevoren kunnen weten, want dat weet alleen Mijn Vader. Maar de belangrijkste vraag is: "Wanneer Ik voor jou kom, hoe zal Ik je dan aantreffen? Zal je dan olie in je kruiken hebben om met Mij het bruiloftsfeest in te gaan?"

En zo komen we dan op die olie: wat bedoelt Jezus eigenlijk met die olie? Waar verwijst Hij naar met dat symbool van een olie die je niet van anderen kunt lenen, maar waar je zelf er verantwoordelijk voor bent om te zorgen dat je voldoende van die olie in je kruiken hebt?

De kerkvaders, dat zijn de grote bisschoppen en theologen van de eerste vijf eeuwen van de Kerk, die zien de olie allen als een symbool voor de ware liefde. De heilige Johannes Chrysóstomos, patriarch van Constantinopel aan het begin van de vijfde eeuw, schrijft heel boeiend in een preek over deze bruidsmisjes die geen olie hadden, het volgende: "De meisjes zeiden: 'Geef ons wat olie, want onze lampen gaan uit'. Christus noemt ze wederom "dom",

want hetgeen ons werkelijk rijk maakt en wat ons werkelijk wijs en menselijk doet zijn in Gods ogen, is de liefde".

Dit is een gedachte om echt bij stil te staan! Wij zijn waarlijk dom wanneer wij in ons leven het belangrijkste, namelijk de liefde voor God en voor de medemens, verwaarlozen. Het materiële, het uiterlijke en de verleidelijke aantrekking van rijkdom kan maken dat wij geestelijk steeds meer gaan indommelen, dat wij steeds meer afstompen en geen tijd meer maken noch voor de dingen van God, noch voor onze medemens.

De heilige Johannes Chrysóstomos zei verder nog meer hierover in zijn preek: "De verstandige meisjes zeiden tot de dommen: "Gaaf liever naar de verkopers en haalt wat voor jullie zelf". Wie zijn in feite de verkopers van de olie? Dat zijn de armen. Ziet u wat voor een grote genade de armen betekenen voor ons als Kerk? Als je ze verwaarloost, of ze niet meer ziet of kent, komt je hoop op verlossing ernstig in gevaar".

Wat deze grote heilige benadrukt is dat echte liefde ons verbindt met anderen. In onze verbondenheid met de armen, als wij in solidariteit en goedheid met de armen omgaan en aan hen denken, en wij ons inzetten voor een goed en rechtvaardig bestaan voor de armen, dan zullen wij een diepe vorm van liefde leren. De olie van liefde, van solidariteit en goedheid moeten gedurende ons aardse dagelijks bestaan vergaren in de kruiken van ons hart. Wanneer de Heer dan voor ons komt, dus bij onze dood, dan zullen deze kruiken met de olie van liefde en van solidariteit met de armen ons tot genade zijn aan die andere zijde van de dood. Want dan is er geen tijd meer om de olie van liefde bij elkaar te brengen. Dan is het moment van het laatste oordeel gekomen.

En daarom sport Jezus ons aan met deze parabel: besef dat je concrete leven van iedere dag de tijd is om je kruiken te vullen met de olie van liefde en geloof! Het is daarom dat de Kerk als eerste lezing een aansporing heeft gekozen tot wijsheid. Want ware wijsheid gaat niet over boekenkennis, maar over inzichten in wat echt belangrijk is in het leven. Wijsheid geeft je inzichten in welke keuzen en levenshoudingen je goed zullen doen leven. Wijsheid is een gave van de Heilige Geest die wij slechts verkrijgen door ernaar te verlangen. En de wijsheid zal ons leren hoe belangrijk de liefde werkelijk is. Liefde verbindt ons met mensen, zonder er zelf steeds beter van te moeten worden. Liefde toont interesse en belangstelling in medemens, kan luisteren met het hart naar het verhaal en de gedachten van een ander. Liefde treurt met hen die lijden of tegenslagen te verduren hebben. Liefde maakt ons creatief en geduldig daar waar je je inzet voor vrede of voor gerechtigheid. En heel bijzonder hierbij is de liefde voor de armen. Het vraagt echter wijsheid om dat te zien! Zo zal wijsheid je de wegen en de juiste keuzen leren, om, met vallen en opstaan, een mens te worden die de kruiken van de liefde goed gevuld heeft.

Dus de boodschap van deze parabel is glashelder: 'Geen woorden, maar daden'! Laten we met wijsheid zo leven dat de lampen van ons hart helder branden door de olie van liefde en geloof!

Het wilde westen in het oosten van Suriname

Onderwijzerswoningen die onder water lopen bij de eerste beste regenbui omdat het water niet meer afgevoerd kan worden. Schandelijke kapitaal vernietiging door wanbeleid van de overheid.

Albina

Albina, de eens vredige en idyllische stad van Suriname aan de Marowijnerivier met zandstranden en rust, is na de binnenlandse oorlog vervallen in het wilde westen van Suriname waar er geen wet en regelgeving meer is. Aan het begin van de binnenlandse oorlog werd de pittoreske houten katholieke kerk met een brede zicht op de rivier in brand gestoken terwijl het Nationaal Leger volledige controle had over de stad. Een voor een gingen de historische gebouwen aan de waterkant in vlammen op. De stad veranderde in een hel van onzedelijkheid, plundering en vernietiging. En dat is nog steeds het geval. Nog steeds zijn de machten van de hel er heer en meester. Opeenvolgende regeringen hebben gefaald om het staatsgezag te herstellen. De chaos wordt mogelijk bewust in stand gehouden. Wie de waterkant oprijdt, wordt als het ware door een zwerm van hosselaars omsingeld die, als je niet de ruiten dichthoudt, je tassen uit de auto sleuren om je dan te vragen als je naar abrasey (de overkant) moet. Auto's staan rechts van de straat geparkeerd tot voor het politiebureau. Wie niet op de millimeter precies kan rijden, dondert van de stijle oever in de rivier. Jongetjes die nog op school zouden moeten zitten duwen kruiwagens kriskras tussen de auto's door. Voordat men bij de markt komt, kan men al van verre zien hoe teveel papegaaien in een te kleine kooi en in de felle zon te koop worden aangeboden. Wie op het kerkerf wil komen, zal eerst een gevecht moeten aangaan met bestuurders die hun auto ongestraft voor de ingang parkeren. Reeds bij het verlenen van de vergunning had de pastoor pater Lampe protest aangetekend dat er daar op het strand, het mooiste en breedste strand, tegenover de houten kerk een servicestation zou komen. Het was toen al brandgevaarlijk maar nu rookt men sigaretten alsof het de normaalste zaak van de wereld is, terwijl men in jerrycans brandstof tankt. De kerk is op eigen kracht door het bisdom weer gebouwd. Er is nooit enige compensatie door de staat gekomen. De leiders van het Nationaal Leger en het Jungle Commando, die hun vuile oorlog hebben uitgevochten boven de hoofden van een

vredig volk, zijn respectievelijk president en vicepresident geworden maar hebben nimmer omgekeken naar de ruïnes en het menselijk leed dat zij hebben veroorzaakt. Leed dat tot de dag van vandaag doorwerkt. Maar ondanks alles gaat de kerk moeizaam verder. De huidige St. Annakerk is natuurlijk niet te vergelijken met de majestieuselijke schoonheid van de oude kerk waarvan de pastorie zich boven de kerk bevond.

De St. Gerardusschool

Onlangs moest het Rooms Katholiek Bijzonder Onderwijs ertoe overgaan de school die er al meer dan honderd jaar staat tijdelijk te sluiten omdat die tijdens regens en vloed van de Marowijnerivier 40 centimeter onder water staat. Reeds jaren is de oorzaak bekend. Er is een terugslagduiker defect (gemaakt) die het water uit de trezen in de rivier moet afvoeren. De trezen zijn gedicht met veel te smalle duikers. Er zijn kolossale winkelpanden gebouwd op het strand en op plaatsen waar

er eerder een bekend staatsbedrijf stond. Door de kleine duikers liepen ook de straten onder water. De oplossing van de overheid of wie daarvoor verantwoordelijk was, was om de straten te verhogen waardoor de school nu zeker 60 cm lager is dan de straat. Geen wonder dat de school onder water loopt bij de eerste de beste regenbui. Deze school is een modern gebouw in steen opgetrokken met aan de voorkant een verdieping waar het water van de rivier door de klassen kon stromen. Nu stroomt er alleen maar vieze lucht van de vrachtwagens. Er is geen sprake meer van rust om les te kunnen geven. Er wordt geschreeuwd en gevloekt en mannen staan openlijk voor te school te plassen terwijl er les wordt gegeven. De school is tijdelijk gesloten; niet door een klimaatcrisis maar door een morele crisis waar de overheid niet tegen schijnt opgewassen. Waarom moeten wij nu naar een andere plek zoeken om de school te draaien en waarom kan de overheid niet optreden om weer orde en rust te herstellen?

Herstel van het staatsgezag

De regering heeft de mond vol van het bevorderen van toerisme. Hoe kan er sprake zijn van toerisme in Albina wanneer er zo een chaos heerst? Stedelingen durven er niet te verblijven, de Fransen gaan liever met een boog eromheen. Het is een te groot risico om als blanke toerist of stedeling op de markt of langs de waterkant te lopen. Niet overal kan er toerisme zijn. Toeristen willen aan het strand. Waar heeft Suriname zo een brede strand als bij Albina dat nu Sodom en Gomorra mag heten? Hoe wil men een stad wederopbouwen zonder de historische kern van de stad terug te brengen? Er zijn maar weinig plekken waar men van de rivier kan genieten en juist daar is er een totale chaos. De gemeenschap van Albina wil graag haar katholieke school behouden op de plek waar ze altijd gestaan heeft. De onderwijzers kunnen niet meer in hun woningen omdat die onder water lopen en het water in deze droge tijd en felle zon blijft stagneren. Alles wordt groen en onhygiënisch. Dit is de staat van de eens meest paradijselijke plek van Suriname. Wij staan er machteloos tegenover en vragen ons af of er nog staatsgezag is over heel soeverein Suriname.

De voorkant van de school waar de districtscommissaris toestemming heeft gegeven om voor de ingang van de school een permanente verkoop stand te plaatsen.

BUURVROUW EN JOOSJE

...”LICHTPUNTJES IN DE NACHT”...

J. Buurvrouw, heb je gisteravond ook al die fakkels gezien in die optocht langs Kwakoe. Ik stond bij “Ston-Oso” en het was leuk!

B. Ja, dat was DIVALI FEEST, feest van onze Hindoe broeders en zusters. Ik zag ook die mooi versierde auto's met een verlichte DIA erop. Iemand die aan het praten was, maar baya, ik versta hun taal niet, dus ik weet ook niet waarover ze hebben gesproken.

J. Bijna 200 mensen liepen mee, maar ze zongen niet maar praatten gewoon met elkaar. Ze kunnen ook niet zo goed zingen want sommigen hadden toch nog een mondkapje voor, en dan kun je niet zo goed zingen. Sommigen hadden wel een fakkel in hun hand.

B. Wel een mooi gezicht al die lichtjes in het donker. Joosje, ik heb gehoord dat de betekenis is van “DIVALI”, licht in het donker... het goede overwint het kwade... Het licht verdrijft de duisternis. Ja het is wel een religieus feest.

J. Ke, buurvrouw, waar haal jij die wijsheid vandaan?

B. Je weet toch, de vriend van de zoon van mijn zwager zijn broer, Kenneth, is op die “Universetijd” van de Kom, die heeft me dat verteld. Hij kan goed studeren.

J. Ja, die school van Meneer de Kom, bedoel je. Als je daar op zit moet je wel goed kunnen studeren, want niet iedereen komt er zo maar op.

B. Joosje yu na anitri, no??? So!!! Mi na lomsu!!! Maar wij vieren toch ook een keer per jaar feest van het Licht... .. Dan steken wij toch ook kaarsjes aan in huis, de kerk... Dat is ons ‘Lichtjes-feest!!!’

J. Je bedoelt Kerstmis, Kresneti! Ja, dat is ons ‘Lichtjes-feest’: we steken dan kaarsjes aan in de kerstboom, alle winkels en huizen zijn verlicht. Dat is voor ons hetzelfde.

B. Weet je nog, Joosje, dat jij mij een kerstboom hebt gegeven. Jij had er toch twee. Ik vond het leuk en heb veel plezier gehad. Ik had ook lichtjes gekocht om te branden en slingers om te versieren.

J. Ja, dat weet ik nog goed.

B. Misschien zouden wij beter al de dingetjes van elkaar moeten gaan leren. De Hindoes van de christenen en omgekeerd. We hebben toch veel leuke en goede dingen gemeen met elkaar.

J. Als zij, de Hindoes, en wij, de christenen, eenzelfde feest vieren waar het licht het wint op het duister, het goede het kwade overwint, en we zouden dat weten, en erin geloven dat het mogelijk is, dan, buurvrouw, zou de wereld werkelijk veranderen, en het zou dan kunnen beginnen in Suriname!

B. Zullen wij dan alvast maar beginnen?

J. Ja, da's goed! Maar het is wel een vrije dag.

Subh Divali

Namens de redactie van Omhoog.

Begikerki Mannengroep

Het Wederopstarten van de Fatima begikerki mannengroep is op vrijdag 17 november van 18.30u tot 20.30uur in de parochiezaal van de Fatimakerk.

Doel v/d mannengroep:

- mannen dicht bij Jezus brengen.
- mannen lezen de Bijbel samen.
- mannen praten met elkaar over hun situatie en bidden voor elkaar.
- organiseert bijeenkomsten gerelateerd aan levensstijl en/of vaderschap.
- evangeliseren in stad, district en binnenland.
- uitwisseling programma met mannengroepen initiëren en uitvoeren.

Stuur de mannen en uw zonen van 16 jaar en ouder naar de Fatima begikerki mannengroep. Kom ook kennismaken met met de nieuwe voorzitter br. Donnevon Perea.

Registreer u nu voor deelname via diaken Waterberg op 7179460.

Diaken Waterberg

Er wordt niet gewerkt, en de economie gaat achteruit.

B. Joosje ik ben op Divali 's avonds de stad ingegaan. Het was druk, maar baya, er was ook vuil. De mensen gooien alles op straat. Lanti heeft wel van die afval dingetjes geplaatst, maar veel te klein. 10 petflessen erin en het is vol. Kunnen zij bij Lanti niet nadenken en op het idee komen: Er komen veel mensen met afval, dus... We moeten meer of grotere bakken plaatsen.

J. Buurvrouw, dat kunnen alleen wij, wijze mensen, een goed idee hebben, maar niet de mensen die het werk moeten uitdenken en doen. Bij Lanti vind je zulke mensen niet.

B. Dat is erg, baya. Nu ook met die schoonmaak van je erf. Kijk wat de mensen op straat zetten. Zij van drie huizen verder op, Tine met die vier kinderen, heeft drie ijskasten buiten gezet.

Cremeren begint steeds meer bekendheid te krijgen in Suriname. Na de crematie zijn er verschillende manieren hoe om te gaan met de asresten. Sommigen kiezen ervoor die uit te strooien in het water, maar u kunt de asresten ook langdurig bewaren in een urn op de RK Begraafplaats. Wij bieden verschillende manieren om deze asresten te bewaren:

Bijzetting bij een bestaand graf
In de urnenwand (bovengrondse nis afgedekt met een naamplaat)

Voor verdere informatie over de mogelijkheden mag u vrijblijvend contact opnemen van maandag t/m vrijdag van 07.00u-15.00u

Het lijkt wel of ze alles heeft op straat gezet. En dat stond allemaal op het erf. Nu het erf leeg is moeten de mensen maar gaan planten, bloemen en groentes. 'tIs duur op de markt.

J. De mensen moeten gaan leren hoe leuk het is bloemen op je erf te hebben en klimspinazie, boelangees, kousebant... Vele mensen zijn soms ook lui om iets te doen, maar ze kunnen er veel geld mee verdienen, vooral nu alles zo duur is geworden!

B. Genoeg wijsheid gespuut. Het is al erf juru.... Baya, ik moet het ijs van de kip nog laten smelten. M'go bor' alesi nanga fowru en die kip zit nog in het ijs.

J. Buurvrouw, succes. En schrijf maar die brief aan “Amra-basi fu wi krutu'oso” over al onze goede ideeën. Tan bun, yere...

M. Noordermeer.